

Pro memoria: Berry Selles

Een blik op de wereld vanuit de Spuistraat

door Benny Huizinga

Op dinsdag 24 juli 2018 overleed Kampenaar Berry Selles, muzikant, mentor, leraar, verhalenverteller en wereldreiziger, aan de gevolgen van kanker. Zijn leven begint en eindigt in een en dezelfde straat: de Spuistraat.

Jeugd

Het is donderdag 6 maart 1947. Nederland worstelt nog met de naweeën van de Tweede Wereldoorlog. Nederlands-Indië is onderwerp van felle gesprekken. Het bankgeheim is tijdelijk opgeheven om de 'Zwarte Pieten' en collaborateurs te kunnen aanpakken. Kampen is gedompeld in een diepe kou. In huize Selles aan de Spuistraat 14 brandt de kachel volop. En in dat huisje is er ook groot nieuws te melden: er is een jongetje geboren. Vlamvend rood haar en aardige krullen, Berry Selles wordt zijn naam.

Vanuit de Spuistraat gaat Berry als kleuter naar de Prinses Margrietschool aan de 3e Ebbingestraat, gevolgd door de Dr. W. Nawijnschool, de School met den Bijbel aan de Groenestraat. Daarmee is Berry Selles alvast met beide voeten stevig in Kampen geworteld. Een verdere chronologische opsomming laat ik achterwege. Het is er een met te veel zijsprongen, te veel opleidingen, teveel waar Berry niet voor te porren blijkt.

Wel te porren is Berry voor muziek. De kiem daarvoor is gelegd rondom de Spuistraat. Zo is het de toenmalige vriend van zijn zus, Gait Visser, die Berry kennis laat maken met de gitaar. *Junge komm bald wieder* van Freddy Quinn is het eerste liedje dat Berry leert spelen. Het blijkt het begin van een lang, wonderlijk en muzikaal leven. Zelfs zijn ouders steunen de nieuwsgier van de jonge Berry en zo staat er op zijn achtste verjaardag een gitaar voor hem klaar!

Ook het nabijgelegen stadspark brengt de jonge Berry in contact met muziek. Er wordt regelmatig gitaar gespeeld door bijvoorbeeld Jan van der Starre en Jacky Duiveman. Muziek van onder andere Buddy Holly. Dat is voor Berry even andere koek dan wat hij op gitaarles moet spelen. Hij wil er het zijne van weten en gaat op onderzoek uit. Zijn muzikaliteit ontwikkelt zich

en uiteindelijk weet men Berry ervan te overtuigen om een opleiding aan het conservatorium te gaan volgen. Een besluit dat zijn muzikale ontwikkeling een enorme vlucht geeft.

Beroepsmuzikant

Inmiddels heeft Berry zijn militaire dienstitijd uitgezeten en strijkt hij wederom neer in: de Spuistraat. Een paar huizen van zijn geboortehuis vandaan. En daar ontstaat het episch centrum van de Kamper folkscene met vooral Western Swing, Old-Time Music. De toenmalige Kamper muziekzaal Art-Inn is de plek waar Berry de folkmuziek naartoe haalt. Hij weet grote namen als Tom Paley en Derrol Adams naar Kampen te halen. En deze mannen krijgen natuurlijk een fatsoenlijk onderkomen aangeboden voor hun verblijf: het piepkleine huisje aan de Spuistraat. Het wordt ook wel eens The Buffalo Ranch genoemd! Vaak tot diep in de nacht, nachtenlang, spelen muzikanten uit alle windstreken, draaien lp's urenlang en is het beregezellig. Het is niet verwonderlijk dat Kampen in die jaren the place to be is. Zelfs zozeer dat in een artikel in de *Country Gazette* van Hans van Dam Berry de 'Ambassador of Old Time Country Music' wordt genoemd. Ook Berry zelf groeit uit tot een folk-virtuoos en treedt regelmatig op. En niet alleen in Kampen, in de loop van tientallen jaren wordt heel Europa doorkruist, met verschillende muzikanten en verschillende bands. In 1972 is de eerste eigen lp een feit: met zijn band The Country Ramblers verschijnt het album *Old-time Country Music And Bluegrass*. Ook verschijnen er drie soloalbums, zoals in 1975 *Remembering Charlie Poole*.

Op de zolderverdieping van Spuistraat 6 bevindt zich de werkruimte van Berry. Naast de vele instrumenten en cowboylaarzen staat er een stereo-installatie. Het medium bij uitstek om, voor wie ook maar wil of niet, zijn duizelingwekkende hoeveelheid lp's op af te spelen. Want Berry weet als geen ander hoe belangrijk het is om te luisteren naar muziek. En dan niet alleen als vermaak. Nee, er valt veel te ontdekken en te leren. Waar zich de oorsprong van verschillende muziekstijlen bevindt, hoe een muzikant een bepaald beregoed nummer speelt of misschien: wanneer en met wie. Want het bespelen van een instrument is een ding, het spelen van muziek minstens zo belangrijk.

Leerlingen

Het zijn dan ook juist zijn kennis en niet aflatende enthousiasme, die talloze muzikanten in Kampen tot op de dag van vandaag inspireert. Dat mag

Berry Selles voor zijn huis in de Spuistraat. Foto: Freddy Schinkel.

gerust tot Berry's verdienste worden gerekend. Zoals bij zijn leerling Bertolf Lentink. Deze wint zijn eerste talentenjacht voor de toen nog onbekende Ilse DeLange. Vader Lentink legt het eerste contact tussen Berry en Bertolf. Hij belandt in het Heilige der Heiligen: de zolderkamer van Berry. Daar leert hij dat muziek vooral muzikaal moet zijn, een inzicht dat Bertolf ook tot zich heeft genomen. In 2009 ontvangt hij de Zilveren Harp en maakt daarmee deel uit van een lange lijst met beroemde Nederlandse artiesten. Naast zijn solocarrière treedt Bertolf ook op met de band Her Majesty. Een andere oud-leerling is Serge Bredewold, bassist bij onder andere La Lupa (in 1990 winnaar van de Grote Prijs van Nederland) en tegenwoordig als bassist werkzaam bij Jan Smit. In Kampen even bekend is Gertjan van de Weerd, voor wie Berry vooral als mentor een grote rol speelde. Een andere grote naam dient zich op een goede dag ook bij Berry aan. Iemand waar half Nederland dagelijks gespannen naar luistert: weerman Erwin Krol. Ter gelegenheid van Berry's 65ste verjaardag wordt in 2012, onder redactie van Gerrit Schaafsma, het boek *Berry Selles, een overmatig akkoord* uitgebracht. Naast het boek verschijnt een cd waarop Berry met verschillende muzikanten zijn meest geliefde muziekstijlen en instrumenten bespeelt. Het boek is

een liber amicorum, een boek van vrienden. Er zijn vele verhalen te lezen over de veelzijdige Berry, als muzikant, mentor, leermeester, cowboy, verhalenverteller of op enig andere manier.

Vijf jaar later, ter gelegenheid van zijn zeventigste verjaardag, besluit een aantal oud-leerlingen, inmiddels gevierde beroepsmuzikanten, de ernstig zieke Berry een eerbetoon te brengen. Hij mag elf nummers uitzoeken voor een cd samen met Her Majesty. 'Bijzonder eervol', zegt Berry daarover. Deze laatste cd verschijnt onder de titel *Old Shep*.

Naast muziek is reizen een geliefde bezigheid. Zeer zeker niet vanwege het vliegen. Wel om nieuwe culturen te ontdekken, nieuwe muzikale inzichten op te doen. En om alle nieuwe contacten goed te woord te kunnen staan heeft Berry een machtig wapen: het Kampens. En voor de duidelijkheid nog een keer: Kampens, niet Kampers! En verrassend genoeg weet hij zich meestal prima te redden in de taal die hem het meest geliefd en vertrouwd is. En dat geldt voor Kampen in zijn geheel. Dit is zijn plek, dit is zijn stad, daar liggen zijn sporen. Zijn vele leerlingen, zijn rol in het comité Kampen Speelt, zijn vele optredens, zijn gehaktballen in 't Kroegje; Berry heeft veel gedaan en gelaten, maar een ding is hij gebleven: Kampenaar in hart en nieren.